

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 661/2014,**annettu 15 päivänä toukokuuta 2014,****Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan kolmannen kohdan ja 212 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin solidaarisuusrahasto, jäljempänä 'rahasto', perustettiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 2012/2002 ⁽⁴⁾.
- (2) On tärkeää, että unionilla on käytössään vahva ja joustava väline, jonka avulla se voi osoittaa solidaarisuutta, antaa selvän poliittisen viestin ja toimittaa todellista apua kansalaisille, jotka kärsivät suurista luonnonkatastrofeista, joilla on vakavia vaikutuksia taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen kehitykseen.
- (3) Suurien luonnonkatastrofien haitalliset vaikutukset eivät saisi estää unionia toteuttamasta julkituota aikomustaan tukea jäsenedokasmaita niiden tiellä kohti vakautta ja kestävää taloudellista ja poliittista kehitystä selkeän eurooppalaisen näkökulman mukaisesti. Unionin olisi sen vuoksi edelleen osoitettava solidaarisuutta niille kolmansille maille, jotka käyvät sen kanssa liittymisneuvotteluja ja joiden kanssa hallitustenvälinen liittymiskonferenssi on aloitettu. Näiden maiden sisällyttäminen asetuksen soveltamisalaan tarkoittaa näin ollen sitä, että täydentävänä oikeusperustana on käytettävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 212 artiklaa.
- (4) Komission olisi pystyttävä tekemään pikaisia päätöksiä erityismäärärahojen sitomisesta ja ottamaan ne käyttöön mahdollisimman nopeasti. Hallinnollisia menettelyjä olisi mukautettava tämän mukaisesti, ja ne olisi rajoitettava ainoastaan tarpeelliseen. Tätä varten Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio tekivät 2 päivänä joulukuuta 2013 toimielinten välisen sopimuksen talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 10. joulukuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 28. marraskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. toukokuuta 2014.

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2012/2002, annettu 11 päivänä marraskuuta 2002, Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta (EYVL L 311, 14.11.2002, s. 3).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välinen toimielinten sopimus, tehty 2 päivänä joulukuuta 2013, talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta (EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1).

- (5) Asetuksen (EY) N:o 2012/2002 terminologia ja siinä säädetty menettelyt olisi saatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾ säännösten mukaisiksi.
- (6) Luonnonkatastrofin määritelmän, joka määrittää asetuksen (EY) N:o 2012/2002 soveltamisalan, olisi oltava yksiselitteinen.
- (7) Muuntyyppisten katastrofien aiheuttamia vahinkoja, jotka ketjureaktion kautta ovat suoraa seurausta luonnonkatastrofista, olisi asetusta (EY) N:o 2012/2002 sovellettaessa pidettävä osana kyseisen luonnonkatastrofin aiheuttamaa välitöntä vahinkoa.
- (8) Vakiintuneiden käytäntöjen kodifioimiseksi ja hakemusten yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi rahastosta maksettavia rahoitusosuuksia olisi myönnettävä vain välittömiin vahinkoihin.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 2012/2002 mukainen suuri luonnonkatastrofi olisi määriteltävä katastrofiksi, joka on aiheuttanut välitöntä vahinkoa, joka ylittää rahoitustermein ilmaistuna tietyn kynnsarvon. Tällainen vahinko olisi ilmaistava viitevuoden hintoina tai prosenttiosuutena asianomaisen valtion bruttokansantulosta (BKTL).
- (10) Jotta voitaisiin ottaa paremmin huomioon niiden luonnonkatastrofien erityisluonne, jotka – vaikka niillä onkin vakavia vaikutuksia asianomaisen alueen taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen kehitykseen – eivät saavuta vaadittua vähimmäistasoa rahastosta maksettavan rahoitusosuuden saamiseksi, olisi määritettävä alueellisia luonnonkatastrofeja koskevat kriteerit niiden vahinkojen perusteella, jotka voidaan laskea suhteessa alueelliseen bruttokansantuotteeseen (BKT); tällöin Guadeloupen, Ranskan Guayan, Martiniquen, Réunionin, Mayotten, Saint Martinin, Azorien, Madeiran ja Kanariansaarten erityistä rakenteellista, sosiaalista ja taloudellista tilannetta, jota vaikeuttavat niiden erityispiirteet Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettuina syrjäisimpinä alueina, oikeuttaa niitä koskevan 1 prosentin BKT:sta suuruisen erityisen kynnsarvon vahvistamiseksi poikkeuksena. Tällaiset kriteerit olisi määritettävä selvästi ja yksinkertaisesti, jotta voidaan vähentää mahdollisuuksien mukaan sellaisten hakemusten jättämistä, jotka eivät täytä asetuksessa (EY) N:o 2012/2002 asetettuja vaatimuksia.
- (11) Välittömän vahingon määrittämiseksi olisi käytettävä Eurostatin toimittamia yhdenmukaistetussa muodossa olevia tietoja, jotta hakemukset voidaan käsitellä tasapuolisesti.
- (12) Rahaston tuella olisi osallistuttava infrastruktuurin toimintakuntoon palauttamiseen, katastrofin kohteena olleiden alueiden puhdistukseen sekä pelastuspalvelujen ja väestön tilapäisten majoitusjärjestelyjen kustannuksiin koko täytäntöönpanokauden ajan. Olisi määriteltävä, mitä infrastruktuurin toimintakuntoon saattamisella tarkoitetaan, ja olisi selvennettävä, missä määrin rahasto voi osallistua siitä aiheutuviin kustannuksiin. Ajanjakso, jonka aikana luonnonkatastrofin kodittomaksi jättämien ihmisten majoitusta voidaan pitää tilapäisenä, olisi myös määriteltävä.
- (13) Asetuksen (EY) N:o 2012/2002 säännökset olisi saatettava yhdenmukaisiksi unionin yleisen rahoituspolitiikan kanssa arvonlisäveron osalta.
- (14) Olisi myös täsmennettävä, missä määrin tukikelpoiset toimet voivat sisältää tekniseen apuun liittyviä kustannuksia.
- (15) Jotteivät tuensaajavaltiot voi saada nettovoittoa rahaston rahoittamasta toiminnasta, olisi täsmennettävä edellytykset, joiden vallitessa rahastosta rahoitetut toimet voivat tuottaa tuloa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (16) Tietäntyyppiset luonnonkatastrofit, kuten muun muassa kuivuus, kehittyvät pidemmän ajanjakson kuluessa ennen kuin niiden vaikutukset tuntuvat. Olisi annettava säännöksiä, joiden perusteella rahastoa voidaan käyttää myös tällaisissa tapauksissa.
- (17) On tärkeää varmistaa, että tukikelpoiset valtiot toteuttavat vaaditut toimet luonnonkatastrofien ehkäisemiseksi ja niiden vaikutusten lieventämiseksi, mukaan luettuna katastrofien riskinehkäisyä ja -hallintaa koskevan unionin lainsäädännön täysimääräinen täytäntöönpano sekä käytettävissä olevan unionin rahoituksen hyödyntäminen asiaan liittyviin investointeihin. Sen vuoksi olisi annettava säännöksiä, joilla mahdollistetaan se, että jos jäsenvaltio ei Euroopan unionin tuomioistuimen lopullisen päätöksen mukaan ole noudattanut katastrofien riskinehkäisyä ja -hallintaa koskevaa unionin lainsäädäntöä saatuaan rahastolta rahoitusosuuden tapahtunutta luonnonkatastrofia varten, sen samantyyppiseen luonnonkatastrofiin liittyvä uusi hakemus hylätään tai rahoitusosuuden määrää pienennetään.
- (18) On mahdollista, että jäsenvaltiot pyytävät rahoitustukea reagoidakseen luonnonkatastrofiin nopeammin kuin on mahdollista tavanomaisen menettelyn kautta. Tätä varten on aiheellista säätää mahdollisuudesta suorittaa ennakkomaksuja asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä pian sen jälkeen, kun komissiolle on toimitettu hakemus rahastosta maksettavasta rahoitusosuudesta. Ennakkomäärä ei saa ylittää tiettyä määrää, ja se on otettava huomioon rahoitusosuuden lopullista määrää maksettaessa. Jäsenvaltioiden olisi maksettava aiheettomasti maksetut ennakot takaisin määritellyn lyhyen ajan kuluessa. Ennakkomaksun maksamisen ei pitäisi vaikuttaa rahaston tuen käyttöönottoa koskevan lopullisen päätöksen lopputulokseen.
- (19) Rahoitusosuuden maksamiseen johtavien hallinnollisten menettelyjen pitäisi olla mahdollisimman yksinkertaisia ja aikaa säästäviä. Sen vuoksi rahastosta maksettavien rahoitusosuuksien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännökset jäsenvaltioiden osalta olisi sisällytettävä rahoitusosuuden myöntämistä koskeviin täytäntöönpanosäädöksiin. Niiden tuensaajavaltioiden osalta, jotka eivät ole vielä jäsenvaltioita, olisi kuitenkin säilytettävä erilliset täytäntöönpanosopimukset oikeudellisista syistä.
- (20) Komission olisi ohjeistettava jäsenvaltioita siitä, miten ne voivat hyödyntää rahastoa tehokkaasti ja mikä on yksinkertaisin tapa hakea rahaston tukea.
- (21) Asetuksella (EU, Euratom) N:o 966/2012 otettiin käyttöön jäsenvaltioiden kanssa yhteistyössä toteutettua ja välillistä hallinnointia koskevia muutoksia, mukaan luettuna erityiset raportointivaatimukset, jotka olisi otettava huomioon. Raportointivaatimuksissa olisi otettava huomioon rahaston toimien lyhyt täytäntöönpanokausi. Unionin varojen hallinnoinnista ja valvonnasta vastuussa olevien elinten nimeämismenettelyissä olisi otettava huomioon rahoitusvälineen luonne, eivätkä ne saisi viivästyttää rahastosta maksettavan rahoitusosuuden maksamista. Sen vuoksi on tarpeen poiketa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 säännöksistä.
- (22) Olisi annettava säännöksiä, joilla vältetään rahastosta rahoitettujen toimien päällekkäinen rahoittaminen muista erityisten vahinkojen korvaamiseen liittyvistä unionin rahoitusvälineistä tai kansainvälisistä oikeudellisista välineistä.
- (23) Niiden menojen ilmoittaminen, joiden maksamiseen maat ovat käyttäneet rahastosta saatua rahoitusosuutta, olisi tehtävä mahdollisimman helpoksi. Sen vuoksi olisi käytettävä yhtä ainoaa vaihtokurssia koko rahoitusosuuden täytäntöönpanon ajan niiden maiden osalta, jotka eivät ole euroalueen jäseniä.
- (24) Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta voidaan varmistaa asetuksen (EY) N:o 2012/2002 yhdenmukainen täytäntöönpano koskien päätöksiä rahastosta myönnettävistä tietyistä rahoitusosuuksista tai mahdollisista ennakkomaksuista tukikelpoiselle valtiolle.
- (25) Asetuksessa (EY) N:o 2012/2002 vahvistettuja unionin taloudellisten etujen suojaamista koskevia säännöksiä olisi täsmennettävä niin, että määritetään selvästi sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemistä, havaitsemista ja tutkimista koskevat toimenpiteet sekä hukattujen, aiheettomasti maksettujen tai virheellisesti käytettyjen varojen takaisinperintä.

- (26) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on unionin laajuisten solidaarisuustoimien varmistaminen luonnonkatastrofin kohteeksi joutuneiden valtioiden tueksi, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla soveltamalla järjestelmällistä, säännöllistä ja tasapuolista rahoitustuen myöntämismenettelmää, johon kaikki jäsenvaltiot osallistuvat valmiuksiensa mukaisesti. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (27) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 2012/2002 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan asetus (EY) N:o 2012/2002 seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

1. Rahaston tuki voidaan ottaa käyttöön jäsenvaltion tai Euroopan unionin jäsenyydestä parhaillaan neuvottelevan maan, jäljempänä ’tukikelpoinen valtio’, pyynnöstä silloin, kun kyseisen tukikelpoisen valtion tai sen viereisen tukikelpoisen valtion alueella tapahtuu sellainen suuri tai alueellinen luonnonkatastrofi, jolla on vakavia vaikutuksia kyseisen tukikelpoisen valtion yhden tai useamman alueen elinoloihin, luonnonympäristöön tai talouselämään. Välittömiä vahinkoja, joiden aiheutuminen on suoraa seurausta luonnonkatastrofista, on pidettävä osana kyseisen luonnonkatastrofin aiheuttamaa vahinkoa.

2. Tätä asetusta sovellettaessa ’suurella luonnonkatastrofilla’ tarkoitetaan mitä tahansa luonnonkatastrofia, jonka seurauksena tukikelpoisessa valtiossa syntyy välittömiä vahinkoja, joiden kustannukset ovat arviolta joko yli 3 miljardia euroa vuoden 2011 hintoina, tai yli 0,6 prosenttia sen bruttokansantulosta (BKTL).

3. Tätä asetusta sovellettaessa ’alueellisella luonnonkatastrofilla’ tarkoitetaan mitä tahansa luonnonkatastrofia, jonka seurauksena tukikelpoisen valtion NUTS 2 -tason alueella syntyy välittömiä vahinkoja, joiden kustannukset ovat yli 1,5 prosenttia alueen bruttokansantuotteesta (BKT).

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos asianomainen alue, jossa on tapahtunut luonnonkatastrofi, kuuluu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitettuihin syrjäisimpiin alueisiin, ’alueellisella luonnonkatastrofilla’ tarkoitetaan mitä tahansa luonnonkatastrofia, jonka seurauksena syntyy välittömiä vahinkoja, joiden kustannukset ovat yli 1 prosentti alueen BKT:stä.

Jos luonnonkatastrofi koskee useampia NUTS 2 -tason alueita, kynnysarvoa sovelletaan näiden alueiden keskimääräiseen BKT:hen painotettuna sen mukaan, mikä on kunkin alueen osuus kokonaisvahingosta.

4. Rahaston tuki voidaan ottaa käyttöön myös, kun kyseessä on missä tahansa tukikelpoisessa valtiossa tapahtunut luonnonkatastrofi, joka on myös suuri luonnonkatastrofi viereisessä tukikelpoisessa valtiossa.

5. Tätä artiklaa sovellettaessa käytetään Eurostatin tuottamia yhdenmukaistettuja tilastotietoja.”

2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

"1. Avustus maksetaan rahastosta myönnettävänä rahoitusosuutena. Rahoitusosuus myönnetään tukikelpoiselle valtiolle kertaluonteisena kunkin luonnonkatastrofin osalta erikseen.

2. Rahaston tavoitteena on täydentää asianomaisten valtioiden toimia ja kattaa osa niiden julkisista menoista, jotta asianomaisia maita voidaan auttaa toteuttamaan luonnonkatastrofin luonteen mukaan seuraavia ensisijaisia hätä- ja pelastustoimia:

a) infrastruktuurin ja laitosten toiminnan uudelleenkäynnistäminen energia-, vesi- ja jätevesihuollon, televiestinnän, liikenteen, terveydenhuollon ja opetuksen alalla;

b) tilapäismajoituksen tarjoaminen ja pelastuspalveluiden rahoittaminen väestön tarpeita ajatellen;

c) suojaavien infrastruktuurien turvaaminen ja kulttuuriperinnön suojelutoimenpiteet;

d) katastrofin kohteena olleiden alueiden, luontoalueet mukaan lukien, puhdistaminen soveltuviissa tapauksissa ekosysteemiin perustuvien lähestymistapojen mukaisesti, sekä vahingoittuneiden luontoalueiden heti tapahtuva ennallistaminen maaperän eroosion välittömien vaikutusten välttämiseksi.

Sovellettaessa a alakohtaa 'toiminnan uudelleenkäynnistämisen' tarkoitetaan infrastruktuurin ja laitosten palauttamista luonnonkatastrofia edeltäneelle tasolle. Jos palauttaminen luonnonkatastrofia edeltäneelle tasolle ei ole oikeudellisesti mahdollista tai taloudellisesti perusteltua tai jos tuensaajavaltio päättää siirtää tuhoja kärsineen infrastruktuurin tai laitokset toiseen paikkaan tai tehostaa niiden toimintaa niiden kapasiteetin parantamiseksi uusien luonnonkatastrofien varalta, rahasto voi osallistua palauttamisesta aiheutuviin kustannuksiin enintään siltä osin, minkä verran luonnonkatastrofia edeltäneelle tasolle palauttamisen arvioidaan maksavan.

Tuensaajavaltion on rahoitettava toisessa alakohdassa tarkoitetun kustannustason ylittävät kustannukset omista varoistaan tai, jos mahdollista, muista unionin varoista.

Sovellettaessa b alakohtaa 'tilapäismajoituksella' tarkoitetaan majoitusta, jota tarjotaan, kunnes asianomainen väestö pystyy palaamaan alkuperäisiin koteihinsa niiden korjauksen tai uudelleenrakennuksen jälkeen.

3. Rahastosta maksetaan tukea ainoastaan sellaisten toimenpiteiden rahoittamiseen, joilla korvataan vahinkoja, jotka eivät ole vakuutuskelpoisia, ja se peritään takaisin 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jos jokin kolmas osapuoli korvaa vahingon korjaamisesta aiheutuvat kulut myöhemmin.";

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"4. Arvonlisävero (ALV) ei ole toimen tukikelpoinen meno, paitsi jos se on kansallisen ALV-lainsäädännön mukaan palautukseen oikeuttamaton.

5. Hallintoon, seurantaan, tiedotukseen ja viestintään, valitusten käsittelyyn sekä valvontaan ja tarkastuksiin liittyvään tekniseen apuun ei voida myöntää rahoitusosuutta rahastosta.

Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen toimien valmisteluun ja täytäntöönpanoon, mukaan lukien välttämättömään tekniseen asiantuntija-apuun, liittyvät kustannukset ovat tukikelpoisia osana hankkeen kustannuksia.

6. Jos rahastosta rahoitusosuuden saaneet 2 kohdassa tarkoitettut toimet tuottavat tuloa, rahastosta myönnettävän rahoitusosuuden kokonaismäärä ei saa ylittää hätä- ja pelastustoimista tuensaajavaltiolle aiheutuneita kokonaisnettokustannuksia. Tuensaajavaltion on sisällytettävä tätä koskeva selvitys 8 artiklan 3 kohdan nojalla tehtävään rahaston rahoitusosuuden täytäntöönpanoa koskevaan kertomukseen.

7. Kunkin vuoden lokakuun 1 päivänä on oltava jäljellä vähintään neljäsosa rahaston vuosittain käytössä olevien varojen määrästä, jotta voitaisiin kattaa loppuvuodenakin syntyvät tarpeet.”

3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tukikelpoisen valtion kansallinen vastuuviranomainen voi toimittaa komissiolle mahdollisimman pian ja viimeistään 12 viikon kuluttua luonnonkatastrofin aiheuttaman vahingon ensimmäisestä esiintymisestä rahastosta maksettavaa rahoitusosuutta koskevan hakemuksen, jossa annetaan kaikki käytettävissä olevat tiedot vähintään seuraavista seikoista:

a) luonnonkatastrofin aiheuttamat välittömät vahingot yhteensä ja niiden vaikutus asianomaiseen väestöön, talouteen ja ympäristöön;

b) arvio 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimien kustannuksista;

c) muut unionin rahoituslähteet;

d) muut mahdolliset kansalliset tai kansainväliset rahoituslähteet, mukaan luettuna julkinen ja yksityinen vakuutusurva, jota voidaan käyttää vahingon korjaamisesta aiheutuvien kustannusten korvaamiseen;

e) lyhyt kuvaus luonnonkatastrofin luonteeseen liittyvän katastrofien riskinehkäisyä ja -hallintaa koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanosta.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”1 a. Perustelluissa tapauksissa kansallinen vastuuviranomainen voi toimittaa 1 kohdassa tarkoitettun määräajan jälkeen lisätietoja hakemuksensa täydentämiseksi tai päivittämiseksi.

1 b. Komission on laadittava ohjeet siitä, miten rahastoa hyödynnetään ja hallinnoidaan tehokkaasti. Ohjeet on laadittava 30 päivään syyskuuta 2014 mennessä, ja niissä on annettava yksityiskohtaisia tietoja hakemusten laatimismenettelyistä sekä komissiolle toimitettavia tietoja koskevista vaatimuksista. Ohjeet on julkistettava asianomaisten komission pääosastojen verkkosivustoilla, ja komission on huolehdittava niiden laajemmasta jakelusta tukikelpoisille valtioille.

1 c. Kun kyseessä on asteittain etenevä luonnonkatastrofi, 1 kohdassa tarkoitettu määräaika alkaa päivästä, jona tukikelpoisen valtion viranomaiset toteuttavat ensimmäisen kerran virallisia toimia luonnonkatastrofin vaikutuksia vastaan, tai jona ne julistavat hätätilan.”;

c) korvataan 2–5 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen sekä tukikelpoisen valtion toimittamien tarkennusten perusteella komissio arvioi, täyttyvätkö rahaston tuen käyttöön oton edellytykset, ja määrittää rahastosta mahdollisesti maksettavan rahoitusosuuden määrän käytettävissä olevien rahoitusvarojen puitteissa mahdollisimman nopeasti, mutta viimeistään kuuden viikon kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, mikä lasketaan täydellisen hakemuksen vastaanottamispäivästä kääntämisen edellyttämää aikaa lukuun ottamatta.

Jos komissio päättää rahastosta maksettavasta rahoitusosuudesta 28 päivän kesäkuuta 2014 jälkeen saadun, tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa luonnonkatastrofia koskevan hakemuksen perusteella, se voi hylätä uuden rahoitusosuutta koskevan hakemuksen, joka liittyy samanluonteiseen luonnonkatastrofiin, tai vähentää käytettäväksi annettavaa määrää, jos jäsenvaltio on rikkomusmenettelyn kohteena ja Euroopan unionin tuomioistuin on lopullisessa tuomiossa todennut, että asianomainen jäsenvaltio ei ole pannut täytäntöön katastrofien riskien ehkäisyä ja hallintaa koskevaa unionin lainsäädäntöä, joka liittyy suoraan tapahtuneen luonnonkatastrofin luonteeseen.

Komissio käsittelee kaikkia rahastosta myönnettävää rahoitusosuutta koskevia hakemuksia tasapuolisesti.

3. Kun komissio on todennut, että edellytykset rahoitusosuuden myöntämiseksi rahastosta täyttyvät, se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viipymättä tarvittavat ehdotukset rahaston tuen käyttöön ottamisesta ja valtuuksien antamisesta vastaavien määrärahojen käyttöön ottamiseksi. Ehdotuksiin on sisällyttävä

- a) kaikki 1 kohdassa tarkoitetut käytettävissä olevat tiedot;
- b) kaikki muut komission hallussa olevat asiaan liittyvät tiedot;
- c) näyttöä siitä, että 2 artiklan mukaiset edellytykset täyttyvät; ja
- d) perustelu ehdotetuille määrille.

Euroopan parlamentti ja neuvosto tekevät yhdessä päätöksen rahaston tuen käyttöön ottamisesta mahdollisimman pian sen jälkeen, kun komissio on toimittanut ehdotuksensa.

Yhtäältä sekä komissio että toisaalta Euroopan parlamentti ja neuvosto pyrkivät siihen, että rahaston tuen käyttöön ottamiseen menevä aika on mahdollisimman lyhyt.

4. Kun Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat myöntäneet tarkoitukseen määrärahat, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksenä päätöksen rahastosta myönnettävästä rahoitusosuudesta ja maksaa kyseisen rahoitusosuuden välittömästi ja kertasuorituksena tuensaajavaltiolle. Jos on maksettu 4 a artiklan mukainen ennakkomaksu, maksetaan vain jäljellä oleva määrä.

5. Menojen tukikelpoisuuskausi alkaa 1 kohdassa tarkoitettuna vahingon ensimmäisenä esiintymispäivänä. Jos kyseessä on asteittain kehittyvä luonnonkatastrofi, menojen tukikelpoisuuskausi alkaa 1 c kohdassa tarkoitettulla tavalla sinä päivänä, jona tukikelpoisen valtion viranomaiset toteuttavat ensimmäiset toimet tai jona ne julistavat hätätilan.”

4) Lisätään artikla seuraavasti:

”4 a artikla

1. Toimittaessaan rahastosta myönnettävää rahoitusosuutta koskevan hakemuksen komissiolle jäsenvaltio voi pyytää ennakkomaksua. Komissio arvioi alustavasti, täyttääkö hakemus 4 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset, ja varmentaa, onko budjettivaroja käytettävissä. Jos nämä edellytykset täyttyvät ja varoja on käytettävissä riittävästi, komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen ennakkomaksun myöntämisestä ja maksaa sen viipymättä ennen kuin 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu päätös on tehty. Ennakkomaksun maksaminen ei vaikuta rahaston tuen käyttöönottoa koskevan lopullisen päätöksen tekemiseen.

2. Ennakkomaksun määrä saa olla enintään 10 prosenttia ennakkoidun rahoitusosuuden määrästä eikä saa missään tapauksessa olla yli 30 000 000 euroa. Kun rahoitusosuuden lopullinen määrä on määritetty, komissio ottaa huomioon ennalta maksetun määrän ennen rahoitusosuuden loppuosan maksamista. Komissio perii takaisin perusteetta maksetut ennakot.

3. Unionin yleiseen talousarvioon takaisin maksettavat määrät on suoritettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 (*) 78 artiklan mukaisesti laaditussa perintämääräyksessä vahvistettuun määräaikaan mennessä. Määräpäivä on määräyksen antamista seuraavan toisen kuukauden viimeinen päivä.

4. Kun komissio hyväksyy esityksen unionin yleiseksi talousarvioksi tietylle varainhoitovuodelle, se ehdottaa – aina kun tämä on tarpeen sen varmistamiseksi, että budjettivarat ovat hyvissä ajoin käytettävissä – Euroopan parlamentille ja neuvostolle rahaston tuen käyttöön ottamista 50 000 000 euron enimmäismäärään asti ennakkomaksujen maksamiseksi ja ehdottaa vastaavien määrärahojen ottamista unionin yleiseen talousarvioon.

Talousarviojärjestelyissä on noudatettava neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 1311/2013 (**) 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja enimmäismääriä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

(**) Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013, vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehiksen vahvistamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884).”

5) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

1. Edellä olevan 4 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyyn täytäntöönpanosäädöksen liitteeseen on sisällyttävä yksityiskohtaiset säännökset rahastosta maksettavan rahoitusosuuden täytäntöönpanosta.

Näissä säännöksissä on määriteltävä erityisesti rahastosta rahoitettavien toimien luonne ja sijainti tukikelpoisen valtion tekemän ehdotuksen perusteella.

2. Ennen kuin komissio maksaa rahastosta rahoitusosuuden sellaiselle tukikelpoiselle valtiolle, joka ei ole jäsenvaltio, komissio tekee kyseisen valtion kanssa delegointisopimuksen, jossa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitettut yksityiskohtaiset säännöt rahastosta maksettavan rahoitusosuuden täytäntöönpanosta asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 (*) mukaisesti sekä luonnonkatastrofien riskinhäikäisyyn ja -hallintaan liittyvät velvollisuudet.

3. Vastuu yksittäisten toimien valinnasta ja rahastosta maksettavan rahoitusosuuden täytäntöönpanosta on tuensaajavaltiolla tämän asetuksen ja etenkin sen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan, 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen ja tapauksen mukaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun delegointisopimuksen mukaisesti.

4. Rahastosta jäsenvaltiolle maksettava rahoitusosuus pannaan täytäntöön jäsenvaltioiden kanssa yhteistyössä toteutettavan hallinnoinnin puitteissa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukaisesti. Rahastosta maksettava rahoitusosuus tukikelpoiselle valtiolle, joka ei ole jäsenvaltio, pannaan täytäntöön välillisen hallinnoinnin puitteissa kyseisen asetuksen mukaisesti.

5. Rajoittamatta komissiolle kuuluvaa vastuuta Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta tuensaajavaltioiden on oltava vastuussa rahastosta tuettujen toimien hallinnoinnista ja toimien varainhoidon valvonnasta. Niiden on toteutettava seuraavia toimenpiteitä:

- a) tarkistetaan, että hallinnointi- ja valvontajärjestelyt on perustettu ja että niitä toteutetaan tavalla, jolla varmistetaan, että unionin varoja käytetään tehokkaasti ja oikein moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisesti;
- b) tarkistetaan, että rahoitetut toimet on toteutettu asianmukaisesti;
- c) varmistetaan, että rahoitetut menot perustuvat todennettaviin tositteisiin ja että ne ovat moitteettomat ja sääntömukaiset;
- d) estetään, todetaan ja korjataan sääntöjenvastaisuudet ja peritään takaisin aiheettomasti maksetut määrät viivästyskorkeineen. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista sääntöjenvastaisuuksista komissiolle ja tiedotettava sille hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyiden etenemisestä.

6. Tuensaajavaltioiden on nimettävä elimet, jotka ovat vastuussa rahastosta tuettujen toimien hallinnoinnista ja valvonnasta asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 59 ja 60 artiklan mukaisesti. Tässä niiden on otettava huomioon sisäistä ympäristöä, valvontaa, tiedotusta ja viestintää sekä seurantaa koskevat kriteerit. Jäsenvaltiot voivat nimetä elimet, jotka on jo nimetty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 (***) mukaisesti.

Näiden nimettyjen elinten on toimitettava komissiolle asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 59 artiklan 5 kohdassa tai 60 artiklan 5 kohdassa säädetyt tiedot, jotka kattavat koko täytäntöönpanokauden, toimittaessaan tämän asetuksen 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen ja selvityksen.

7. Tuensaajavaltion on tehtävä vaaditut rahoitukselliset korjaukset, jos on todettu sääntöjenvastaisuus. Tuensaajavaltioiden tekemien korjausten on koostuttava rahastosta maksetun rahoitusosuuden peruuttamisesta kokonaan tai osittain. Tuensaajavaltion on perittävä takaisin havaitun sääntöjenvastaisuuden seurauksena menetetyt määrät.

8. Rajoittamatta tilintarkastustuomioistuimen toimivaltaa tai tuensaajavaltion kansallisten lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti tekemiä tarkastuksia komissio voi tehdä rahastosta rahoitettujen toimien tarkastuksia paikan päällä. Komissio antaa ilmoituksen asianomaiselle tuensaajavaltiolle saadakseen kaiken tarpeellisen avun. Asianomaisen jäsenvaltion virkamiehet tai muut sen palveluksessa olevat voivat osallistua tällaisiin tarkastuksiin.

9. Tuensaajajäsenvaltion on varmistettava, että kaikki aiheutuneita menoja koskevat tositteet säilytetään komission ja tilintarkastustuomioistuimen saatavilla kolmen vuoden ajan sen jälkeen, kun rahaston tukitoimi on päättynyt.

(*) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euroatom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).”

6) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

1. Tuensaajajäsenvaltion on vastattava toisaalta 3 artiklassa mainittuihin toimiin tarkoitetun rahastosta maksettavan rahoitusosuuden ja Euroopan rakenne- ja investointirahastojen, Euroopan investointipankin sekä muiden unionin rahoitusvälineiden tukitoimien välisestä yhteensovittamisesta.

2. Tuensaajajäsenvaltion on varmistettava, että tämän asetuksen mukaisesti korvattuja menoja ei korvata unionin muusta rahoitusvälineestä, etenkin koheesio-, maatalous- tai kalatalouspolitiikan rahoitusvälineestä.

3. Erityisten vahinkojen korvaamiseen liittyvien unionin tai kansainvälisten välineiden nojalla korvattuun vahinkoon ei voida myöntää rahastosta tukea samaan tarkoitukseen.”

7) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Rahaston rahoitusta saavien toimien on oltava perussopimuksen määräysten ja sen nojalla hyväksytyjen välineiden, unionin politiikan ja toimenpiteiden – etenkin kun on kyse varainhoidosta, julkisista hankinnoista, ympäristönsuojelusta, luonnonkatastrofien riskinehkäisystä ja -hallinnasta, ilmastonmuutokseen sopeutumisesta sekä tarvittaessa ekosysteemiin perustuvista lähestymistavoista – sekä liittymistä edeltävien tukivälineiden mukaisia. Rahaston rahoitusta saavien toimien on soveltuvissa tapauksissa edistettävä unionin tavoitteita näillä aloilla.”

8) Korvataan 8 ja 9 artikla seuraavasti:

”8 artikla

1. Rahastosta maksettu rahoitusosuus on käytettävä 18 kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona komissio on maksanut avustuksen täyden määrän. Komissio perii tuensaajavaltiolta takaisin sen osan rahoitusosuudesta, jota ei ole käytetty kyseisen määräajan kuluessa tai joka on käytetty toimiin, joihin ei myönnetä tukea.

2. Tuensaajajäsenvaltioiden on haettava kaikki mahdolliset korvaukset kolmansilta osapuolilta.

3. Tuensaajajäsenvaltion on toimitettava viimeistään kuuden kuukauden kuluttua 1 kohdassa tarkoitetun 18 kuukauden määräajan päättymisestä kertomus rahastosta maksetun rahoitusosuuden täytäntöönpanosta ja liitettävä mukaan selvitys menoista sekä kaikista muista kyseisten toimien rahoituslähteistä, mukaan lukien vakuutuskorvaukset ja kolmansilta osapuolilta saadut vahingonkorvaukset.

Täytäntöönpanokertomuksessa on esitettävä yksityiskohtaisesti:

- a) tuensaajavaltion toteuttamat tai ehdottamat ennalta ehkäisevät toimenpiteet tulevien vahinkojen rajoittamiseksi ja samanlaisten luonnonkatastrofien välttämiseksi mahdollisuuksien mukaan, mukaan luettuna unionin rakenne- ja investointirahastojen käyttö tähän tarkoitukseen;
- b) katastrofien riskinehkäisyä ja -hallintaa koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanon tilanne;
- c) luonnonkatastrofista saadut kokemukset sekä toteutetut tai ehdotetut toimenpiteet ympäristönsuojelun sekä ilmastonmuutokseen ja luonnonkatastrofeihin liittyvän selviytymis- ja palautumiskyvyn varmistamiseksi; ja
- d) kaikki muut asiaa koskevat tiedot toteutetuista ehkäisevistä ja lieventävistä toimenpiteistä, jotka liittyvät luonnonkatastrofin luonteeseen.

Täytäntöönpanokertomukseen on liitettävä riippumattoman tarkastuselimen lausunto, joka on laadittu kansainvälisesti hyväksytyjen auditointistandardien mukaisesti ja jossa vahvistetaan, että menoja koskevassa selvityksessä annetaan oikea ja riittävä kuva ja että rahastosta maksettu rahoitusosuus on laillinen ja asianmukainen asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 59 artiklan 5 kohdan ja 60 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun menettelyn lopuksi komissio päättää rahaston tukitoimen.

4. Siinä tapauksessa, että kolmas osapuoli korvaa myöhemmin vahingon korjaamisesta aiheutuneet kustannukset, komissio päättää vastaavasta määrästä, joka tuensaajavaltion on maksettava takaisin sille rahastosta myönnetystä rahoitusosuudesta.

9 artikla

Rahastosta maksettavaa rahoitusosuutta koskevassa hakemuksessa ja 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä sekä delegointisopimuksessa, kertomuksissa ja kaikissa muissa asiaan liittyvissä asiakirjoissa ilmoitetaan kaikki määrät euroina.

Kansallisen valuutan määräiset kustannukset muunnetaan euroiksi käyttämällä vaihtokursseja, jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa sinä päivänä, jona komissio hyväksyy asiaan liittyvän täytäntöönpanosäädöksen. Jos vaihtokurssia ei julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* sinä päivänä, jona komissio hyväksyy asiaan liittyvän täytäntöönpanosäädöksen, muuntamisessa on käytettävä komission vahvistamien kuukausittaisten laskennallisten kurssien keskiarvoa asianomaisen kauden ajalta. Tätä samaa muuntokurssia käytetään koko rahastosta maksettavan rahoitusosuuden kattamien toimien täytäntöönpanokauden ajan, ja sitä käytetään perustana rahoitusosuutta koskevassa lopullisessa täytäntöönpanokertomuksessa ja täytäntöönpanoselvityksessä sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 59 artiklan 5 kohdan tai 60 artiklan 5 kohdan mukaisesti vaadituissa tiedoissa.”

- 9) Korvataan 10 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos vahinko on uusien tietojen perusteella merkittävästi arvioitua pienempi, tuensaajavaltio palauttaa komissiolle vastaavan määrän rahastosta maksetusta rahoitusosuudesta.”

10) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

1. Komissio varmistaa asianmukaisin toimenpitein, että tämän asetuksen mukaisesti rahoitettavia toimia toteutettaessa unionin taloudellisia etuja suojataan petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, perimällä aiheettomasti maksetut määrät takaisin sekä soveltuvin osin käyttämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia.

2. Komissiolla ja sen edustajilla sekä tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien unionilta tämän asetuksen mukaisesti rahoitusta saaneiden tuensaaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.

3. Euroopan petostentorjuntavirasto OLAF voi suorittaa tutkimuksia, mukaan lukien paikalla suoritettavat selvitykset ja tarkastukset, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 (*) ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 (**) säädetyjä säännöksiä ja menettelyjä noudattaen, jotta voidaan määrittää, liittyykö unionin rahoitusta koskevaan sopimukseen petos, lahjonta tai muu laiton toiminta, joka vaikuttaa unionin taloudellisiin etuihin.

4. Kolmansien maiden kanssa tehtyihin delegointisopimuksiin sekä tämän asetuksen täytäntöönpanosta seuraaviin rahaston rahoitusosuuden myöntämistä koskeviin sopimuksiin ja päätöksiin on sisällyttävä määräykset, joilla nimenomaisesti annetaan komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet toteuttaa tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia toimivaltansa mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

(**) Neuvoston asetukset (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).”

11) Kumotaan 13 ja 14 artikla.

2 artikla

Voimaantulo

Tämä asetukset tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetukset on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS